

ÅssidenNytt

Menighetsblad for Åssiden menighet

40. årg. nr. 4-07

Les i bladet:

Medarbeidere på reise side 4 og 10

Et juleeventyr side 5

Jubileet side 6

Å, jul med min glede... side 12

Vi ønsker alle en velsignet jul!

Paradokser i juletida

ÅssidenNytt

Redaktør:

Tom Stefan Frazcák

Redaksjonsmedlemmer:

Jon Borgersen

Redaksjonens adresse:

Åkerveien 2, 3024 Drammen

Telefon: 32 23 50 70

Telefax: 32 23 50 80

E-mail: tom_stefan.frazcak@gmail.no

Åssiden menighetskontor

Bankgiro: 1638.04.01316

Kontingent: Frivillig

For utenbys: kr. 100,-

Layout: Lene Hannevig, PlussDesign

Telefon: 99 64 88 82

Trykk: Zoom Grafisk AS

til ettertanke

Vår kristne lærdom er full av paradokser. Det er bare å lese Jesu egne ord for å skjønne at det paradoksale var en del av kristendommen helt fra begynnelsen. I Matteus evangeliets 5. kapittel, for eksempel, sier Jesus blant annet: «Salige er de som er fattige i seg selv, for himmelriket er deres», og «Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes», og «Salige er de som blir forfulgt for rettferdighetens skyld, for himmelriket er deres».

Ved våre store kirkelige høytider kommer vi ansikt til ansikt med de aller største paradoksene i vår tro. I påsken lærer vi at vår Gud (som har blitt menneske) måtte lide de ytterste ydmykelser på jorden for så å stå opp fra de døde og sitte ved Guds høyre hånd i himmelen. I julen leser vi i juleevangeliet at vår Gud ble født som et menneske, og ikke på en slott i en fin seng men i en stall der han ble lagt i en krybbe.

Men kanskje det som synes paradoksalt i våre øyne, ikke er det i Guds. Kan det hende at Gud med disse tilsynelatende motsigelser vil lære oss noe? Den «lille bibelen» er kanskje nøkkelen: «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortaapt, men ha evig liv» (Johannes 3.16). Hvis vi hadde like mye kjærlighet for vår neste som Gud har for oss, kanskje ville skillet vi opplever mellom himmel og jord, begynne å forsvinne. Hvis vi skulle kunne være mer lik Gud (i hvem sitt bilde vi er skapt), kanskje ville også paradoksene forsvinne, fordi de ville være unødvendige. Men mens vi prøver, på vår fattige vis, å etterligne vår Skaper, kan vi, i denne juletiden, legge disse ord til grunn:

Så enkelt og stille kom Gud til vår jord.

Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror.

*Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik,
men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.*

(Norsk Salmebok nr. 64, vers 2)

John Anthon Smith.

Adventsdikt

Advent er mørke og kulde
i verden er krig og kaldt.
Man drømmer om fred og vennskap
men strider og sloss over alt.

Advent er mørke og kulde,
vi tenner et lys og ber:
Forbarm deg, o Gud, over jorden,
all nød, all ulykke du ser.

Advent er venting på Kristus.
Kom Herre, kom hit i tid.
Lær oss å ta hånd om hverandre,
og leve sammen i fred.

Margareta Melin

Forberedelser til fastetiden i Åssiden menighet

Fastetiden er de siste 40 dagene før påske. Dette er en forberedelsestid da vi minnes Jesu vandring opp mot Jerusalem der påskens drama utspilte seg. Faste blir ofte forbundet med avholdenhet og forsakelse. Noen velger å avstå fra mat, TV og andre ting for å ha større oppmerksomhet på Gud. Man velger en periode et litt enklere liv for å kunne konsentrere seg om det som hører Guds rike til. Mange har Kirkens Nødhjelps fastebøser på spisebordet for å bli minnet om å dele med andre av vår overflod.

For å hjelpe oss til å rette blikket mot Gud, hans ord og hans rike, vil vi i år i Åssiden forsøke å ha en times bibelundervisning hver onsdag fra kl. 19.00 fram til kveldsbønnen begynner kl. 20.00 fra askeonsdag til onsdag før palmesøndag. Vi vil gjennomgå utvalgte deler av Apostlenes gjerninger og det er sokneprest Dag Kaspersen og seniorprest Jon Jørgensen som vil stå for undervisningen. Det vil også bli plass for den gode samtalen om de bibelske tekstene. Vi vil i tillegg ha en såkalt "Stille dag" i kirken lørdag 1. mars fra kl. 10.00 – 15.00 hvor vi samles en dag til bønn, stillhet og Jesusmeditasjon, med et opplegg som ligner det som man opplever på retreatater. Kanskje kan det være godt å trekke seg litt tilbake fra en ofte hektisk og masete hverdag, og kobles fra for å kunne kobles til Gud.

Barnehagen i kirken

At kirken vår rundet 40 år ble selvsagt behørig markert i barnehagen også. Dette er beskrevet i Kirsten Nilsens artikkel om jubileet. Noe av det festligste vi hadde gleden av å være med på den uka jubileet varte, var ungenes opptreden med hjemmesnekrete gitarer og meget engasjert sang.

Så har ryktet spredd seg og ungeflokken har hatt gjesteopptredener i andre barnehager og på institusjoner for eldre. Gjengen

er bare herlige så forestillingene må ha vært en opplevelse for alle parter.

Dagene går ellers som normalt i barnehagen, med trygge ansatte og ikke mindre trygge barn. Det er en fryd å se dem. Ikke minst er den delen av virksomheten med på å gjøre kirken vår til den fantastiske arbeidsplassen den er. Den dimensjonen ungene gir til hverdagen kan ingen erstatte.

Ta en titt på bildet med alle flaggene. Der står et flagg for hver nasjon som er

representert i barnehagen vår. Så sammensatt er flokken med tjue nydelige unger. Og det finnes ikke en tanke i deres hode om hvor ulike de er. De er bare barn som er glade, glade i barnehagen og i hverandre.

Kunne bare vi voksne lære av disse barna og slutte med bygge og tviholde på barrierer som i utgangspunktet ikke finnes.

Hilsen Tom

Stiftelsen Åssiden eldresenter

Alle hverdager

(mandag – fredag) er kafeteriaen åpen, på Senteret kan du kjøpe kaffe, rundstykker og vafler fra kl. 09.00.

Fra kl. 12.00 – 14.30 serveres to retters hjemmelaget og næringsrik middag til **kr. 60,00**. Som pensjonist eller uføretrygdet har du anledning til å invitere

familien eller venner med for å nyte kafeteriaens varierte tilbud. *Velkommen.*

Lokalleie til åremålsdager, styremøter eller andre sosiale sammenkomster. Utleieprisene våre er svært gunstige.

Senteret har også egen frisør og fotpleiesalong.

I januar starter våre pensjonist kurser :

Engelskkurs

Vi fortsetter vårt engelskkurs mand. fra kl. 12.00 – 13.30. Pris kr. 500,00 for 10 kursdager.

Berit Austad er vår dyktige kursleder.

Treskjærerkurs

Velkommen til vårt populære kurs mand, tors. eller fred. fra kl. 09.00 - 13.00. Vi har dyktige kursledere. Pris kr. 525,00 for 13 kursdager.

Trimkurs - kom i form

Vårt populære trimkurs er på tirsdager kl. 10.00 – 11.00 i menighetssalen under kyndig fysioterapeut veiledning. Pris kr. 10,00 pr gang.

Arbeidsstue

Du er hjertelig velkommen til et hyggelig

fellesskap. Arbeidsstuen er på onsdager kl. 10.00 - 14.00. Ta med deg ditt håndarbeid for eksempel strikking, brodering eller hekletøy. Pris kr. 20,00 pr gang.

For ytterligere informasjon ta kontakt med daglig leder Inger Simensen.

I Theresa og Ignatius sine fotspor

- beretningen om en studietur til Spania

Lørdag morgen kl. 07.00 den 22. oktober stilte 24 prester fra Den norske kirke friske og raske opp på Gardermoen for å ta morgenflyet til Madrid. Det vil si det var bare 23 som kom av gårde, for SAS hadde klart å overbooke flyet, så en måtte ta et senere fly og kom først ned på kvelden.

Vi som dro av gårde var deltagere på presteforeningen sitt etterutdanningskurs om kristen spiritualitet i samarbeid med det teologiske fakultet ved universitetet i Oslo. Nå skulle vi få se de stedene hvor to av de personene som er pensum på kurset hadde en særlig tilknytning, nemlig Theresa av Avila og Ignatius av Loyola, to sentrale skikkelser fra den spanske kristne mystikken på 1500-tallet.

Første stopp på turen var derfor den gamle middelalderbyen Avila på den spanske høysletta, 1 ½ times busstur fra Madrid. Vi hadde bestilt innlosjering på Casa Diocesana de Ejercicios, Avila bispedømmet sitt senter for kurs og utdanning. Bussjåføren var ikke spesielt godt kjent i

byen og det ble en del merkelig manøvrering, blant annet en dristig rygging inn i en rundkjøring når han hadde tatt feil avkjørsel, før vi endelig fant fram. Der ble vi tatt godt i mot av noen hyggelige nonner som stelte godt med oss de dagene vi var i byen. Tre retters varm lunsj og tre retters middag, begge måltider med vin til, var uvant men god kost for nordmenn som er mer vant til matpakke til lunsj og pølse og potetstappe til middag.

Avila, Spanias høyest beliggende by 1117 meter over havet, har sine røtter over 2000 år tilbake i tid. Byen står på FN sin verdensarv - liste, og det med god grunn. Den gamle bydelen er omgitt av en kilometerlang tykk steinmur med 88

tårn og 9 porter. Man tok i bruk i tillegg til granittstein også gravsteinene fra den gamle romerske kirkegården i byggingen av muren (ca. 1090). Byen har vært på ulike hender, jeg har nevnt romerne, fra 700 – 800 tallet maurerne, (muslimer fra Nord – Afrika), før til sist byen ble gjenereobret av de kristne under det som kalles Reconquista, fullført av dronning Isabella I og kong Ferdinand II i 1492.

Byen har flere romanske kirker fra 1200 tallet og et gotisk katedral fra 1400 tallet. Mest kjent er allikevel byen som fødebyen til Theresa av Avila (1515 – 1582) eller Theresa av Jesus som var hennes klosteravn.

Dagen etter la vi derfor ut på byvandring i Therasas fotspor, først til klosteret

Et hus som passer for Gud selv – et juleeventyr

Det var en gang en fattig fisker som levde i et land, ikke så langt herfra. Han bodde, sammen med sin kone og sine 12 barn, i en fattig hytte med strå og halm på gulvet.

En vinterdag innunder jul var han ute på fjorden med den lille båten sin for å dra garn. Da han dro det første garnet, var det ikke en fiskehale å se. I det andre garnet var det bare noe tang og tare. Først i det tredje garnet i fjorden kjente han at det var fiskefangst. Ivrig dro han garnet inn. Snart sprellet en fet og fin fisk i båten, men fisken så på ham med blanke øyne og sa: Spis meg ikke. Slipp meg heller ut i fjorden igjen. Da skal du få oppfylt tre ønsker, hva det nå enn måtte være. Fiskeren tenkte seg lenge om; Tre ønsker, det er ikke lite det om de oppfylles alle sammen, tenkte han. Og siden det er ganske sjelden at fisker snakker med fiskeren, så fikk han vel tro på denne fisken da. Vel, han grep fisken og slapp den ut i fjorden igjen, og fisken forsvant i bølgene.

Da han kom hjem til kona si ble hun sint på ham for at han hadde latt seg lure av en fisk. Dette er bare en dårlig unnskyldning for at du ikke har fanget noe fisk til oss, sa hun. Nå har vi ikke noe mat i det hele tatt. Men mannen sa han ville nå forsøke å ønske seg noe allikevel. Jeg ønsker meg mat, rop-

te han. Og med ett sto det dekket foran ham et bord fullt av de fineste retter, med kalkun og ribbe, pinnekjøtt og lutefisk og surkål og riskrem i digre boller. Tosk, skrek kona hans. Nå har du brukt opp et ønske for litt julemat. Tenk større. Tenk større Far, ropte hun mens alle barna klappet i hendene og kastet seg over maten. Da ønsker jeg meg et hus med rom for alle barna, med bad og dusj og stort kjøkken sa fiskeren, og vips sto de midt i en vakker stue med tregulv, varme på peisen og et vakkert juletre i vinduskroken med fullt av pakker under. Tosk, skrek kona. Tenk større. Tenk større, Far. Ønsk deg et hus som er verdig en konge, nei vent litt - et hus som passer for Gud selv. Og mannen som gjerne gjorde som andre sa, ønsket seg et hus passende for Gud selv.

Da hendte noe merkelig, for med ett forsvant alt det flotte de hadde fått, selv juletreet og alle pakkene, selv surkålen og ribba med den sprøstekte svoren. De sto tilbake og så på hverandre i sin gamle hytte med strå og halm på gulvet.

Ignatius av Loyola

La Encarnacion (Inkarnasjonen), hvor Theresa oppholdt seg mesteparten av sitt klosterliv (1535 – 1574), hvor hun hadde det hun kalte sin andre omvendelse og hvor hun utviklet den spiritualiteten som var særpreget for henne, med stillhet, meditasjon og kontemplasjon som grunnpilarene. Senere på dagen var vi også på besøk i det første klosteret Theresa grunnla etter hun reformerte karmelitterordenen, San José (St. Josefs klosteret). Der var vi også så heldige å få snakke med en av de unge nonnene, ikke ansikt til ansikt, men gjennom en liten luke som de brukte til å kommunisere med mennesker utenfor klosteret. Ellers tilbrakte de tiden innenfor klosterets murer med bønn og enkelt arbeid, uten kontakt med omverdenen, bare med unntak av noen få besøk av helt nære slektninger til begrensede tider. Utenfor klosteret var de visst bare om de måtte legges inn på sykehus eller ha annen helt nødvendig helsehjelp.

De neste dagene fikk vi blant annet også se hennes fødested i Avila og stedet hvor hun døde og hvor hennes kropp fortsatt er bevart, i klosteret La Anunciacion i landsbyen Alba de Tormes.

Vi fikk også anledning til å oppsøke klosteret San Tomè (St. Thomas), et dominikaner –kloster grunnlagt av Thomas de Torquemada, også bedre kjent som storinkvisitoren, den fryktede lederen for den spanske inkvisisjonen, ansvarlig for tortur og drap på tusenvis av jøder og kjettere på 1400 – tallet. Theresa var i lang tid under granskning av inkvisisjonen representert ved dominikanerne som holdt til i San Tomè.

Etter fire dager i Avila gikk turen videre i retning av Burgos.

Vi bestemte oss for å avlegge et lite besøk hos prinsesse Kristina av Tunsberg si-

Therese av Avila

*Kristina av Tunsberg
i Covarrubias*

den vi skulle den veien allikevel. Kristina var datter av kong Håkon Håkonson og giftet seg i 1258 med prins Don Felipe, sønn av kong Alfons X av Spania. Kristina døde svært ung og ble begravet i den lille landsbyen Covarrubias, et sted hvor hun hadde ønsket at det skulle oppføres et kapell, men som isteden ble hennes siste hvilested.

Det vi ikke visste var at det denne dagen var landsbyfest i Covarrubias, en høsttakkefest i forbindelse med drueinnhøstningen. Denne festen var landsbypresten sterkt engasjert i, så vi fikk ikke anledning til å komme inn i krypten i kirken hvor Kristinas kiste står, men vi fikk nå i hvert fall sett statuen av henne utenfor. Vi fikk som bonus dessuten en ekte spansk landsbyfest med hornmusikk, fyrverkeri, dans og nypresset, eller rettere sagt nytråkket, druesaft. Noen av landsbyens unge kvinner hadde fått det ærefulle, men også noe slitsomme, oppdraget å beintråkke druene og vi fikk alle gleden av å smake på det helt ferske produktet, god og søt saft. Vi er alle fremdeles friske.

Vel framme i Burgos sto nok et klosterbesøk på timeplanen, Monasterio de Las Huelgas, et av Spanias mest berømte middelalderkloster hvor det fortsatt bor ca. 40 cisterciensnonner. Det var et kongelig kloster, det vil si grunnlagt av kongen og hvor deler av klosteret var satt av til den kongelige husholdning når de var i byen. Det var bare ett av mange eksempler på hvor tett båndene var mellom kirke og kongehus i Spania i middelalderen. Den fineste opplevelsen var allikevel å få lov å være med på nonnens vesper (aftenbønn) i klosterkirken. Selv om alle bønner og lesninger var på spansk, og dermed relativt uforståelig for de fleste av oss, var det allikevel godt å være til stede.

Dagen etter i Burgos, en relativt stor by og et sentralt stoppested på pilgrimsveien til Santiago de Compostela var det besøk i den store katedralen, et imponerende og mektig byggverk. Men personlig synes jeg slike store kirkebygg blir lett for mye turistattraksjon og for lite kirke, og kanskje litt overlesset med kunst og altere, selv om det også var mye der som gjorde et sterkt inntrykk.

Det siste målet på vår ferd igjennom den spanske 1500 - talls mystikken var Loyola, i hjertet av det baskiske kjerneområdet nord i Spania. Plassen er mest kjent for å være fødestedet til Ignatius av Loyola (1491 – 1556), jesuitterordenens grunnlegger. Ignatius var av spansk adelslekt og familiehjemmet, en stor herregård, er i dag innbygget til en kirke og i et stort jesuittisk senter for utdanning og retreat. Jesuittene har, ved siden av misjonsvirksomhet i de spanske koloniene, vært kjent som Europas pedagoger fra middelalderen av og virket som lærere ved mange av fyrstehoffene og ved skoler i de store byene. Den pedagogiske kløkten merket vi godt gjennom en flott audio - guidet tur gjennom Ignatius hjem, og av bilder og installasjoner underveis. Det viktigste for oss var allikevel undervisningen og samtalen om den ignatianske spiritualiteten, som i våre dager har levert viktige innspill til den åndelige veiledningen som drives i den norske kirke og til virksomheten ved mange av retreat - senterne i Norge.

Mer om Ignatius og ignatiansk spiritualitet kan du lese her.

Veien hjem skulle gå via Bilbao med overnatting der før fly til Madrid med forbindelse til Norge. Da var vi godt ute av middelalderen og solid inn i vår tid, symbolisert ved en kort stopp ved Guggenheim – museet, som har en arkitektur ikke bare for vår tid, men antageligvis langt inn i framtiden.

En uke er ikke lang tid, men denne uken inneholdt både opplevelser og innspill til teologisk refleksjon og fordypning som det nok vil ta mange måneder å fordøye. Jeg er glad jeg har fått sjansen til å være med på et så spennende etterutdanningsprosjekt.

*Jon Jørgensen
vikarprest*

Åssiden kirke 40 år!

Søndag 21. oktober. Gudstjenestetid. Kirken begynner å fylles med folk. Masse barn. Det skal være familiemesse, høsttakkefest og barnedåp. Og ikke minst 40-års-jubiléets siste dag.

Det sies at man bør trappe ned etter store begivenheter. Denne dagen var ingen nedtrapping...Kirken ble etterhvert full, ca. 350 mennesker. Kirkevertene måtte forsikre noen om at det var her det skulle være barnedåp, de var kommet til riktig kirke! Og joda, dette er Den norske kirke, som media påstår at står tomme. Men dette er virkelighetens kirke, ikke medias kirke..(selv om det skal innrømmes at dette var en spesiell dag.)

Forrettende prest, Jon Jørgensen, åpnet gudstjenesten med å karakterisere denne jubileumsuka som en festreise, og det var vel akkurat det vi følte, alle vi som hadde fått være med.

For det var sannelig et stort program vi hadde fått være med på! Og langt over 1000 mennesker hadde vært tilstede på ukas ulike arrangementer. Det startet med festgudstjeneste, med bl.a. besøk av ordfører Tore O. Hansen søndag 14. oktober. Under kirkekaffen etterpå ble det taler, som seg hør og bør, og hilser fra flere tidligere ansatte. Samme kveld hadde vi

jubileumsfest, hvor det ble holdt foredrag om «Åssiakirkas» historie og vist lysbilder fra bygginga i 1966-67.

Onsdag kveld var det stor konsert. Hoveddelen ble kalt Hill Sing Reunion, her hadde tidligere medlemmer, helt tilbake til 1969-70, saumfart sin gamle notebank og kommet opp med et flott program. Det satt mange nede i benkene som riktig fikk den gamle tensingfølelsen, særlig når vi fikk være med å synge allsang.

Hver torsdag holdes det Torsdagstreff for pensjonister og andre i menighets-salen. Denne aktuelle dagen fikk vi møte kirkas første sokneprest, Jo Bolstad, og diakon, Oddvar Ripegut. Ekstra morsomt var det å se hvor mange av menighetens tidligere medlemmer som hadde funnet veien til Åssiden kirke denne dagen. Her ble det virkelig et møtested for gamle venner, det hørtes på lydnivået under matpausen..

Fredag formiddag markerte Åssiden menighets barnehage jubiléet med innbudte gjester, masse kaker og, selvfølgelig,

Ruth Ødegård og Maren Kristine Holmen Hansen synger.

Oddvar Ripegut, Jo Bolstad og Birthe Bjørnstad

lig, sang av unger og voksne. Og fredag kveld kom ukas høydepunkt! Definitivt det arrangementet det har vært arbeidet

Jubileumsfesten

*Musikkspillkoret og forfatter Eva
Trogstad og komponist John A Smith*

mest med! Stor konsert, med menighetens egne krefter. Her ble kirkespillet «Vi bygger en kirke» uroppført av et stort familiekor, ca. 50 deltagere som har jobbet med dette i hele høst. Tekst og musikk: Eva Trogstad og John Smith. Vår egen «huspoet» og «huskomponist» hadde her formidlet planlegging, bygging og innvielse av Åssiden kirke, med melodier og tekster som gikk rett inn i oss som hørte på – og ble der. Vi var mange som gikk de nærmeste dagene og nynet «Vi vil ha en kirke i vårt nabolag»

Og dermed er vi igjen ved 21.oktober, avslutningen på det hele. Familiemesse m.m. Det er meningsfullt å feire høsttakkefest på en sånn dag; vi som hører til i denne menigheten idag høster jo nettopp av det folk sådde for 40 år siden.

Siste del av gudstjenesten denne dagen var «reprise» på kirkespillet «Vi bygger en kirke». Til stor glede både for dem som dermed fikk oppleve det to ganger, og de som ikke hadde fått høre det fredag. For ikke å snakke om hvor viktig det er å få oppføre det to ganger, det ligger mye arbeid bak framførelsen av et sånt verk.

Høsttakkefest betyr pynting av kirka med markens grøde. Dette er en gammel tradisjon, ikke bare her i vår kirke, men over hele landet. Markens grøde legges fram for Gud, og takkes for, for så å gis til de fattige. Det gjorde vi nå også. Under

festkirkekaffen etterpå ble det loddet ut, til inntekt for TV-aksjonen «Sammen for barn». Noen vant grønnsaker og andre vant blomster. Til og med en (kose-)elg! Og givergleden i Åssiden menighet fornektet seg ikke, rundt 12000 kroner ga denne forsamlingen i ofring/utlodning til aksjonen på denne dagen!!

Det ble en fantastisk avslutning på jubileumsuka. Åssiden sanitetsforening hadde ansvaret for kirkekaffen, som de har hatt tradisjon for i årevis på høsttakkefesten.

Det var forøvrig ikke den første kirkekaffen denne uka! Åssiden kirke har alltid kirkekaffe etter et arrangement. I løpet av jubileumsuka gikk det med 8 kg. kaffe og 20 liter saft...

Det var oppnevnt en jubileumsreporter som sørget for at alle som har tilgang på internett kunne lese om alt som skjedde allerede dagen etter på menighetens egen hjemmeside. (www.drammen.kirken.no/aassiden) . Der kan man fortsatt følge jubiléet fra dag til dag.

Grethe Hordnes og Liv Soleim

WIGO-STUVA
TOPPSCORER'N PÅ MAT
Tlf.: 32 20 23 80 Fax.: 32 20 23 81

KAFETERIA CATERING DELIKATESSE

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSKE KIRKE

Ny runde med fest for 4-åringere i menigheten

Lørdag 15. og søndag 16. september var menighetssal og kirke stedet for lek og moro.

Lørdagen startet som i fjor med en fortelling fra bibelen (den ene sauen som var blitt borte Luk 15, 3-7). Etter fortellingen lærte vi noen sanger som vi skulle syngje i kirken dagen etter. Det er ikke alltid like lett å huske alle ordene, men bevegelsene i sangen er gøy for de fleste.

Tiden gikk veldig fort, og etter sangene var pølsene varme. Pølses og is må vi jo ha på fest. Etter maten var det tid for mer praktisk aktivitet. Barna skulle lage sauer som de skulle pynte kirkerommet med til Gudstjenesten på søndag. Tegne og lime er gøy, og når man får litt hjelp av noen voksne, blir det fine sauer. Som avslutning denne dagen, pyntet vi kirkerommet med sauene, og sang igjennom sangene vi skulle syngje under gudstjenesten dagen etter. Kirkerommet var veldig stort, og det var tøft når organisten spilte "rare" toner på orgelet.

Det var mange fler enn 4 åringene som hadde funnet veien til kirken på søndag. Minigospel "åpnet" det hele med en fin inngangsprosjon. Sangen fra kor, 4åringere og resten av de fremmøtte fylte den pyntede kirken, men prestens preken var "litt rar". Dag var ikke på prekestolen som vanlig, men sto foran en flokk med 4åringere som hjalp han med preken. Så

kom det også en "jente" og en "sau" inn og blandet seg inn i preken. Annerledes ja, men en fin preken var det med ord til både liten og stor. Mot slutten av gudstjenesten kom høydepunktet for 4 åringene: utdelingen av "Min egen kirkebok". En etter en ble de kalt fram og fikk boka si.

Det ble med andre ord, en flott fest, med stor deltagelse fra barna her på Åssiden. Og etter Gudstjenestefeiringen var det selvfølgelig kirkekaffe i menighets-salen. Kaker og saft smakte bra, og med eget "tegnebord" bar også kirkekaffe'n preg av å være en familiesamling.

Noas ark

(søndagsskole i Åssiden kirke)

Vi starter opp
søndag 13. januar 2008 kl. 11.00
i kirkens underetg.

Da skal vi ha det gøy.
Høre fortellinger fra bibelen, se film,
syngje litt, og ha mange morsomme
aktiviteter.

Alle gutter og jenter mellom
4 og 11 år er *hjertelig velkommen*.

Vi er en del voksne, men trenger
enda flere til å hjelpe oss.
Så har du lyst, har du lov.
All hjelp mottas med glede.

Lurer du på noe?
Ring Ragnhild på tlf: 971 80 795

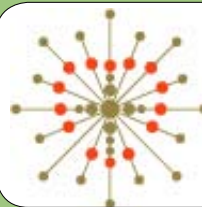
Vi gleder oss!

Hilsen
de frivillige i
NOAS ARK

Faste aktiviteter for barn og ungdommer i Åssiden menighet

Mor & Barn	fra 0 år	man og ons kl. 10.30–13.30
Barnehagen	2–6 år	man–fre kl. 07.00–16.00
Minigospel	2–8 år	tirs kl. 17.00–17.45
Maxigospel	9–12 år	tirs kl. 16.00–17.45
Drammen Ten Sing	13–18 år	man kl. 18.00–20.00
Ungdomsklubben Grotta	13–18 år	fre kl. 19.00–22.00
Søndagsskolen	oppstart 13. januar 2008	
Speiderne:		
Oppdagere	2.–3. klasse	man kl. 17.30–19.00
Stiffinnere	4.–6. klasse	ons kl. 18.00–20.00
Vandrere	7.–8. klasse	annenhver ons kl. 18.00–20.00
Familiespeiding		en lørdag i måneden

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSKE KIRKE

Konfirmantweekend 2007

Det var en gang en stor buss og en kirkebuss fullastet med konfirmanter, ledere og kaker, som dro av gårde på en fin fredag i september...

Grotta

Hver fredagskveld fra kl. 19.00 til kl. 22.00 (fra september av) har det vært åpent hus i kjelleren i kirken for de mellom 13 og 18 år. Kirkens ungdomsklubb "Grotta" har hatt mange ungdom innom i høst, og på vårparten blir det kanskje litt mer program på enkelte fredager. Det er også snakk om å få til en weekendleir som avslutning før sommeren (obs obs: Bare for medlemmer). Foreløpig er det flest konfirmanter som er medlemmer, men alle som går i 8. klasse eller eldre kan bli medlem. Medlemskap koster kr. 50,- og gjelder fra september til juni. PS: Grotta holder julestengt fra og med 21.12, og åpner igjen 11.01

Sammen skulle de på weekend. Bussene satte kurset mot Aarholt-tunet i Vestfold hvor Ingrid og Svein tok i mot dem og viste dem hvordan de kunne snu på tunet. De lastet av konfirmentene, lederne og kakene og moroen kunne begynne. Den store bussen måtte reise tilbake på nye oppdrag. Men kirkebussen gledet seg til å være der, og se alt som skulle skje. Den fikk til og med være med på en av lekene!

Her var det dyr å stelle, bord å dekke, gulv å vaske, søppel å kaste... Moro sa jeg? Jo, det var også lek, trampoline, smashball, underholdning, stillestunder, lystening, selvlagd gudstjeneste med selvlagd drama, presteklær, sanger, bønn, lesing og pynting, og det var kakespising. Om natten var det senger å sove i – for dem som fikk sove – og på dagtid mat og prat.

To døgn gikk fort og snart kjørte den store bussen inn på tunet igjen og kirkebussen skyndte seg etter. Full lastet med kjempeslitne konfirmanter og ledere, og

noen tomme kakebokser, begynte de reisen tilbake til Åssiden kirke.

Men på veien var det mye prat, og bussene – særlig den store bussen som ikke fikk være med – hørte ivrig på det som ble sagt:

«Veldig kult!!!» «Kunne vi ikke være der lengre?» «Lekene var noe av det morsomste jeg har vært med på – men det var litt juks.» «Nydelig mat – men det skulle ha vært kveldsmat.» «De var litt for nøye med hygiene og sånt...» «Jeg lærte noe av undervisningen – tenk på det!» «Dumt at de stengte kiosken.» «Så gøy å lage egen gudstjeneste!» «Ungdomslederne var faktisk nokså kule – bortsett fra en som var kjempestreng.» «Den veien vi gikk på lørdag mellom lysene var en tankevekker...» «Jeg tror jeg tror mer på Gud enn før jeg dro.» «Terningkast 5», «nei 4», «nei 6.»

Sent på søndagsettermiddagen, kjørte bussene inn til parkeringsplassen ved Åssiden kirke og konfirmentene, lederne

og kakeboksene falt ut av bussene og ble plukket opp av smilende foreldre.

Og det som var igjen var en ensom sovepose, en gummistøvel, og en håndfull herreløse sokker. Og har noen sett en svart flecejakke?

11-åringer!

11-årsfase er 8. og 9. desember. Bilder og full rapport kommer i neste nummer av Åssiden Nytt.

Jeg er ingen vismann, men jeg har i alle fall aldri rota meg bort sånn at jeg måtte spørre Herodes om veien...

Reisebrev fra San Francisco

Et lite reiseunder

Undrenes tid er forbi er det noen som sier. Det er de definitivt ikke spør du meg. Min kone og jeg var på vei til San Francisco via Amsterdam og Detroit. For det første var det litt dårlig reiseplanlegging med kun 1 time fra landing til ny flyavgang i Detroit, særlig når dette var vår ankomst til USA med all sikkerhetskontroll det medfølger. I tillegg kom flyet fra Amsterdam for sent av gårde. Når vi nærmer oss Detroit går det mer og mer opp for oss at vi ikke kom til å rekke flyet vi skulle videre med. Det skulle gå 19:11 lokal tid og pga forsinkelsen ville vi ikke være framme før ca 18:20. Og når vi er over Detroit får vi i tillegg beskjed om at vi må sirkle en stund da det er mange fly som skal ned. Vi landet ikke før et sted mellom 18:30 og 18:40. Vi så det som en umulighet å komme seg gjennom passkontroll, sikkerhetskontroll, finne koffertene, sjekke inn på nytt og finne ny avgangsgate. Vi satt nesten bakerst i flyet og var dermed av de som kom sist ut og stilte oss opp i kø for passkontroll. Det var selvfølgelig en av de køene som gikk langsomt. En liten trøst var at 2 plasser foran i køen var det et annet par som skulle med samme flyet som vi. Kanskje var det enda flere, kanskje de holdt flyet tilbake hvis det var mange nok? Vi kom gjennom til slutt, fant bagasjen greit og dro videre til sikkerhetskontrollen. Våre bekymringer om min sondeemat var helt uten grunn, vi kom greit gjennom. Vi hastet videre, klokka gikk, nå skulle flyet vårt egentlig ha reist. Men da er det enda en sikkerhetskontroll. Uff, da. Vi kom gjennom den også og ser en skranke for

flyselskapet vårt. Vi snakker med dem og får beskjed om gå til et kontrollpunkt 2, sette fra oss koffertene der og løpe til flyet. Er det håp allikevel? Vi løper av gårde, men så er det nok en sikkerhetskontroll hvor vi må ta av oss alle sekker, mobiltelefoner, sko osv. Og selvfølgelig kø. Igjen ser vi at det andre paret også her. Kan det gå allikevel? Vi kommer oss gjennom, men hvor skal vi så gå. Spør noen forbipasserende, får svar og løper av gårde. Vi kommer til en stasjon for en intern jernbane på flyplassen og skjønner ikke så mye før det er gått noen sekunder. Toget har akkurat gått og det er 2 minutter og 20 sekunder til neste tog. Laaang tid når du vet at flyet du skal være med skulle ha gått for flere minutter siden. Toget kommer, vi hiver oss inn og lurer i vår stressede situasjon på hvorfor i all verden ikke toget øyeblikkelig setter seg i bevegelse. Omsider lukker dørene og vi er på vei til riktig terminal. Vi hiver oss ut av toget og løper videre. Terminalen er lang og vi skal selvfølgelig helt i enden. Jeg teller nedover, vi skal på A46. Jeg ser A45, men så ser jeg A48 og skjønner ingenting. Er hele greie en bløff? Vi går videre og så skjønner jeg. Av en eller annen grunn har man etter A45 gått over på motsatt side av terminalen og fortsatt med A46, A47 og A48 slik at A48 kom ved siden av A45. Men så ser jeg at det står 2 personer ved skranken ved A46. Kanskje flyet er der ennå? Vi skynder oss bort og rekker fram billettene. De spør om vi heter Borgersen, vi svarer bekreftende på det og de ber oss gå inn. Flyet står der, og vi finner plassene våre og setter oss ned, svette på ryggen. Helt utrolig! Klokken er 19: 40 og flyet

skulle ha gått 19:11. For oss var det et aldri så lite under at vi kom med det flyet. Jeg takket vår Herre mange ganger mens vi taxet utover, på vei til San Francisco.

San Francisco

I San Francisco måtte vi selvfølgelig innom Sjømannskirken, flott beliggende med utsikt mot Golden Gate broen. Stedet den ligger på ble kjøpt i 1951 fordi det var i nærheten av havneområdet. Men i dag er det som var havneområdet i 1951 blitt til bl.a. handleområde. Det heter Fisherman's Warf og inneholder bl.a. Pier 39 som er USAs 3. mest besøkte attraksjon. Det er kun Disney World og Disney Land som er mer besøkt. En spesiell ting med Pier 39 er sjølovene som holder til der. De kom etter jordskjelvet i 1989 og har holdt til der siden, selv om man flere ganger har forsøkt å få dem vekk. De okkuperte rett og slett en del av båtthavna og der er de ennå. Og har blitt en stor turistattraksjon. Men tilbake til Sjømannskirken. Vi hadde vært på Fisherman's Warf og tenkte å ta kabeltrikken opp de bratte bakkene. Men køen der var svært lang, kabeltrikkene er jo også en turistattraksjon. Så vi gikk i stedet og fikk føle på kroppen at bakkene er bratte i San Francisco. Men å komme inn i Sjømannskirken var vært strevet. Vi kom inn til stille og rolige omgivelser og ble møtt av en svært hyggelig kar som snakket norsk og som hadde både kaffe, bløtkake, vafler og syltetøy å by på.

Altertavlen er laget av Dagfinn Werenskiold, og han brakte den selv til kirken i 1957. Det skal dog sies at han var betalt av 3 skipsredere for å lage den. De 2

Tabernakelet, Salt Lake City

Alcatraz

spesielt pene stolene blir brukt til vielser og er av gyllenlær. De var opprinnelige vanlige lærstoler fra 1960, men i 1998 sørget kvinneforeningen i sjømannskirken for å få en norsk gyllenlærkunstner, Olaug Kalve Størksen, til å lage det trekket som er på stolene i dag. På bildet kan dere se at i taket henger det en modell av en seilskute. Det er Augusta av Sandefjord, laget av Karl Dagfinn Andersen i Drøbak. Det er en modell av den første skuten til skipsreder A.F. Klaveness.

Om noen lurer på om vi trenger sjømannskirken lenger så kan jeg opplyse om at det bor et sted mellom 4- og 6000 nordmenn i the Bay Area som området rundt San Francisco Bay kalles. Dermed skulle sjømannskirkens eksistens være mer enn rettferdigjort.

Fra San Francisco vil jeg også nevne Golden Gate Park. Det er en stor og flott park som hver helg blir avstengt for biltrafikk slik at den blir et tur- og rekreasjonsområde for alle.

Salt Lake City

Neste stopp på vår reise var Salt Lake City. Egentlig hadde vi for liten tid begge steder for vi hastet fra sted til sted for å få med oss det vi ville se. Salt Lake City er jo mormonernes hovedstad og vi var innom Tempelet og området rundt der med bl.a. det enormt store kongressenteret. Det tar 21.000 personer og er nesten fullt hver helg. Da har som regel Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige et arrangement der. Naturen i dette området kan minne litt om Norge. Vi ble tatt med på en liten rundtur hvor vi bl.a. var innom Park City der hvor en del av OL-øvelsene foregikk.

Når julen kommer

Det er visst ikke så lett å vente på jul lenger. Allerede lenge før advent er deler av handelsstanden i gang med sitt julesalg. Om vi kommer oss velberget gjennom den hektiske adventstiden så er vi faktisk ganske trette av julen akkurat da den skal begynne. Jeg tror våre fedre hadde en bedre strategi. For dem hadde det å vente, sin egen verdi.

Kommersialiseringen av julen forteller oss at den kristne troen ikke binder oss sammen som folk og fellesskap i samme grad som før. Det hele er blitt langt mer overfladisk. Slik behøver det imidlertid ikke å være. Vi kan fremdeles søke bak juleglitter, julegaver og julekøer – etter den originale forventningen som fant sin forløsning i Jesu komme.

Juleevangeliet forteller om begynnelsen på Guds eget menneskeliv. Han som ingen kan se eller forstå, kommer allikevel helt nær, som et barn. Slik bygger Gud bro over til oss! Han bruker et språk

som vi kan forstå og gripes av: Barnet i krybben – Guds kjærlighet.

Så sterkt taler juleevangeliet om Guds kjærlighet at verden aldri helt har glemt det. Selv tiden som er så vanskelig å følge, regner vi jo fremdeles fra denne begivenhet: Jesu fødsel. Datidens kjendiser – keiser, konge og landshøvding – de huskes i dag bare fordi de var bi-personer i juleevangeliet.

Derfor vil vi vente på Jesus i kirken vår denne adventstiden! Advent skal være klar konsentrasjon og forventning til Jesus og hans juleevangelium. Og det får vi ikke øye på når vi bare ser oss selv i speilet og ikke vil nekte oss noe. For jul handler ikke om vår forventning eller forvirring. Det er Jesus det dreier seg om, og alle de små som han har omsorg for.

*Velsignet jul!
Sokneprest Dag Kaspersen*

Har var det mye likt norsk natur. Vi var også ute på Antilope Island i The Great Salt Lake, og her var det svært lite som minnet om norsk natur. Her har flere western-filmer blitt spilt inn. Vi kom over flere flokker med bison, vi så flere harer og 1 coyote.

De fleste har kanskje hørt om The Mormon Tabernacle Choir. Ukentlig er en av øvelsene deres åpen for publikum. Dette ville vi også ha med oss og møte opp. Men bare til øvelsene til dette koret var det lang kø på utsiden for å komme inn. Tabernakelet, som er en spesiell bygning for å oppnå best mulig akustikk,

var ca 2/3-fullt av folk som ville høre på øvelsen til dette koret. For å bli medlem i dette koret må man visstnok være universitetsutdannet. Og syngte kunne de. Da de sang "The Battle Hymn of the Republic" reiste alle i salen seg på slutten før applausen brøt løs. Mine øyne var ikke tørre. Det var rett og slett en opplevelse.

Det sies at alle amerikanere er gjestfrie, men den gjestfrihet, omtanke og oppmerksomhet vi fikk fra alle vi møtte i Salt Lake City var imponerende og et eksempel til etterfølgelse.

Jon Borgersen

San Francisco

Chinatown

Å, jul med min glede...

Det har falt mye snø siden jeg var guttunge. Mye mer snø enn jeg liker å tenke på. Ikke er snøen som den var før heller, i likhet med så mye annet. Både den og jeg er forandret.

I min barndoms uskyld var snø og jul uløselig knyttet sammen. Jeg gledet meg til begge deler. Det rare er at vi hadde og fikk mye mindre til jul den gang, men vi gledet oss mye mer. Førjulstiden var som en kaskade av opplevelser, lukter og forventninger. Slakter'n kom og skremte livet av grisen og oss. Katta satt siklende bak grisehuset og venta..

I kjelleren lå årets avling av Åkerøepler, sirlig pakket inn i silkepapir og spredde en lukt som var uimotståelig. Kassen med appelsiner ble innkjøpt, saft og syltetøy sto i lange rader i hyllene, antallet kakebokser økte jamnt og trutt (men det hendte innholdet minsket..) og alle rommene duftet av grønnsåpe. Vi skulle kjøpe inn julesanghefte enda en gang, for på en merkelig måte overlevde aldri heftene fra år til år. Ikke minst skulle det øves på julesanger, noe som var krevende for en som ennå ikke hadde begynt på skolen. Jeg måtte jo lære alt utenatt!

Ikke forsto jeg alle ordene heller. Hva englene bedrev ute i skjulet vårt, blant ved og koks fikk jeg aldri noen fullgod forklaring på, bare megetsigende blikk. Men grøten, den som skulle på låven, den hadde mening; Vi hadde en nabo, gamle

Nilsen med hesten og han hadde låve. Derfor sang jeg med hellig overbevisning: På låven sitter Nilsen med sin julegrøt!

Samtidig som tenårenes opplysningstid tok barndommens jul, tok toget gamle Nilsen og hesten hans. Etter det var ikke julen helt den samme.

Julen er også den tiden på året da unge håpefulle forsynes med nytt utstyr, så som skier, skøyter og andre redskaper til kroppens fordervelse. Jeg fikk både ski og skøyter samme året. Det ga ikke gode odds. Skiene var av typen Splitkein hoppski, med tre render og Kandahar bindinger. Skøytene bar det stolte navnet Ballangrud og var altså av typen hurtigløpsskøyter. Det merket ikke jeg noe til.

Dessuten må det ha vært en fabriksjonsfeil ved skøytene, for jeg klarte ikke svinge til venstre med dem. Hvilket i praksis betydde at jeg løp rundt banen motsatt vei av alle andre, noe som er i stand til å skape de mest overraskende situasjoner på vekslingsiden. Mang en hurtigløpende unggutt, med djevellue og djevelsk blikk, sperret øynene opp i vantro da det kom en ditto rasende rett mot dem, i samme bane!

Jeg fikk mye kjeft den vinteren. Den islagte grusbanen var ikke alltid noe godt sted å være. Nedtrykt over tekniske problemer og på grunn av den generelle misnøye med min løps- og svingteknikk, hang jeg Ballangrud på en spiker ute i skjulet og jeg kastet interesserte blikk på hoppskiene.

Nå ville det seg slik, at vi hadde et fint hoppanlegg rett over jordet og der var det hopprenn. Sugan på berømmelse, premie og positiv omtale meldte jeg meg på i den hensikt å forbløffe verden (som var synonymt med bygda) med luftige svev. Jeg hadde strekkbukse, Kongsberg-genser og ditto lue og skistøvler til å vokse i. Overflødig plass i støvla ble foret ut med et større antall sokker.

Swix parafin voks ble innkjøpt og gnidd lagvis inn i treverket. Til slutt var skiene så glatte at de gled like godt alle veier. Bindingene ble justert. De skulle, i

følge en selvoppnevnt hoppeksperter som var identisk med en onkel, sitte" som spikra". Dette for å være sikker på at bindingene tålte påkjenningen under satsen på hoppkanten. For satses skulle det. Ingen vits i å værre med hvis du ikke trækker tell, sa onkel'n og la ut om skihoppingens teknikk og potensielle farer. I ettertid har den øvrige familie røpet at vedkommende instruktør og onkel aldri i sitt liv hadde hoppet, verken på ski eller på annen måte opphevet bakkekontakten.

Men, jeg lot meg inspirere og da dagen kom sto jeg klar med startnummer. Over reklamen for Toro Kjøttbuljong sto nummeret 37, noe som indikerte at konkurransen var stor og jeg var sistemann. På hoppkanten sto guttungen til fargehandler'n med kornetten sin. Han var med i Guttemusikken og blåste klar-signal av og til. Vinterkulda lagde problemer for'n. Når hønne' ikke ville gi lyd fra seg, skreik poden i stedet og nestemann satte utfør.

Det ble altså min tur. Jeg hadde planen klar. Klin til og blås i konsekvensene!

Slik ble det. Jeg la all min kraft i frasparket på hoppkanten og seilte ut i atmosfæren. Uten ski. Støvla var for store og alle sokkene for glatte. Svevet kom i ubalanse og det samme gjorde mor mi.

Jeg ble dratt hjem på fiskekjelke og sjekket av doktor Enersen.

Men jula elsker jeg fortsatt. Den tiden tar tak i meg som før og lokker fram restene av guttungen. I voksen alder har jeg også fått en ny dimensjon ved julen, en side som nok ikke fikk mange tanker den gangen, for lenge siden.

Og det har gjort jula enda finere.

God jul, alle sammen.

Hilsen Tom kirketjener.

Mor og barn

Mor og barn gruppen minner om sine treff i menighetssalen, mandag og onsdag kl. 11.00

Dette er et uformelt og hyggelig møte for hjemmeværende og barna, hvor man hygger seg med mat og samtale og barna leker. Det arrangeres turer og på sopmmeren nyter man gjerne finværet utendørs, på friområdet ved kirken.

Ta en tur da vell!

Normann Bilverksted as

**Audi – Volkswagen – Mazda –
Defa alarm – Aircondition**

Ing. Rydbergs gate 99 – 3027 Drammen
Tlf/Fax: 32 82 18 01 – Mobil 901 36 907
Tlf privat: 32 82 32 94
E-post: verksted@normannbilverksted.no

**Obligatorisk grunnkurs
for 16-åringer**

Moped, MC, personbil, personbil med tilhenger

*Vi har pakkepriser
Nytt kurs hver måned*

Helse- og velværetilbudene på Åssiden eldrecenter

Ta vare på føttene dine!

Jeg jobber med forebygging, behandling og individuell veiledning. Unn deg litt velvære! Gavekort Vigdis Refsem Aut. fotterapeut Tlf 32 89 50 20

Lenge siden du tok en hårkur?

Hva med deilig hodebunnmassasje? Dame- og herreklipp Gavekort i alle prisklasser Eva Arnesen Frisør Tlf 32 82 61 76

Alle er velkomne!

Veterinærene Alvsaker & Samuelsen
allmennpraksis • røntgen • ultralyd • tannbehandling

Muusøya 25, N-3023 Drammen

tel: 32 83 84 10

Åpent: man-fre: 08⁰⁰-20⁰⁰, lør: 10⁰⁰-15⁰⁰

fax: 32 83 84 13

24t telefonvakt alle dager!

GAVEBUTIKKEN I MJØNDALEN SENTRUM

Festklær til alle anledninger!

Norge har lange tradisjoner innen folkedrakter – en tradisjon som er både fargerik og klassisk.

Folkedrakta «Tradisjon» fås i mange farger og kombinasjoner.

KIDS OF NORWAY
Festdrakter til barn i alle aldre

TRIKKE

HULDREDAKT

Tradisjon

Når du er ute etter det helt spesielle er Asvo Butikken i Mjøndalen et naturlig valg!

Asvo Butikken

Verdt et besøk ✓

Stasjonsgata 1, Mjøndalen. Tlf. 32 23 05 80. Åpent: Hverdager 9.30-17. Lørdag 9.30-14.

INTERFLORA

Assiden Fagblomster AS

Vårveien 24, tlf. 32 82 53 00

Minneord om Halldis Røgeberg

Det var med sorg vi mottok meldingen om Halldis Røgebergs død 86 år gammel. Hun var en av støttene i Åssiden Menighet helt siden kirken vår ble bygget, aktiv og engasjert i mange sammenhenger.

Halldis ble født i Tau, i familien Stensaker. Fire søsken ble de etter hvert i prestegården. Halldis var den eldste av dem. De kom etter hvert til Skotselva. Så ble det middelskole og Gymnas i Drammen. Halldis og Bjarne giftet seg i 1943. Krigen satte sitt preg på de første årene deres. De deltok begge i motstandsarbeidet. En tid bodde de i prestegården i Skotselva, etter krigen kom de hit til Drammen. Etter hvert vokste familien og Halldis ble mor til Ulf, Per, Randi og Toril.

Halldis var en aktiv kvinne. Hun var lenge med i husmorlaget og hadde lederverv der.

Hun var med i studieringer og arbeidet som lærervikar på sine eldre dager. I Åssiden kirke var hun aktivt med i svært mange år. Hun satt i den første redaksjonskomiteen for menighetsbladet. Hun var fast på kjøkkenet på Eldresenteret helt fra starten i 87. Og i kirkebenken var hun ikke vanskelig å få øye på.

Halldis var en blid og positiv dame med sin egen stil. Vi vil huske hennes pågangsmot, latter og replikker. En blid og utadvent kvinne, var hun - som gjerne slo av en prat. Lys og full av humor var hun gjerne da, men vi merket alle at hun hadde sitt å stri med også. Ikke minst etter at Bjarne gikk bort i 2003. Vi takker for Halldis Røgeberg, for hennes liv og innsats i vår menighet, og lyser fred over hennes minne.

Minnegudstjeneste

lørdag kveld før Allehelgenssøndag

Lørdag 3. november ble det igjen holdt minnegudstjeneste i kapellet.

For andre gang ble denne minnestunden arrangert i Åssiden kapell. Det ble en høytidelig minnestund ledet av begge prestene på Åssiden, diakon og kantor.

Saxofonist Hilde Glesne og organist John A. Smith sørget for vakker og stemningsfull musikk under gudstjenesten, der alle avdøde fra Åssiden menighet ble lest opp.

I forbønnen ble det spesielt nevnt de sørgende. Det ble bedt om fred over våre graver og over våre kjæres minne. Lysene som ble delt ut ved inngangen, ble tent under avslutningen av messen. Deretter gikk alle stille ut på kirkegården med sine lys.

Det var mange lys på Åssiden kirkegård denne kvelden.

Invitasjon til torsdagstreff

I Åssiden kirke har vi torsdagstreff så å si hver uke, fra kl. 11.00 til kl. 13.30. Det er et viktig treffpunkt for mange eldre som sitter mye alene resten av uka.

Vi koser oss med deilige smørbrød, har ellers et variert program og det er utlodning. Kirkens ansatte spiser lunsj sammen med oss og en fra staben holder en kort andakt.

Du kan bli hentet av kirkebussen, det er

gratis skyss og du blir kontaktet pr telefon hver uke hvis du ønsker å benytte deg av bussen.

Siste møte før jul er torsdag 13. desember og vi starter opp igjen torsdag 10. januar.

Har du lyst til å være med eller lurer på noe, så ring diakonen på tlf 32235076 eller 32235070. Du er hjertelig velkommen!

Julefesten

Tredje juledag, altså 27. desember, kl 16.00

Sett av denne kvelden, for da er det igjen duket for vår årlige julefest i menighetssalen, Åssiden kirke. Som før vil det bli gang rundt jule-treet og annen underholdning.

Små og store er hjertelig velkomne!

DnB NOR

Velkommen til din lokalbank på Åssiden

Telefon: 815 00 590

www.dnbnor.no

Behandler sammenhenger til blant annet bekkenløsning, muskel-, ledd-, rygg- og nakkeplager.

DRAMMEN OSTEOPATI
-manuell helhetsmedisin-

Estespat D.C., M.N.C.S
Ingunn Backe Wennberg
Tlf 32 89 71 00
www.drammenosteopati.no

2007

Julens gudstjenester

Søndag 2. desember kl 11.00

1. søndag i advent
Høymesse ved Jon Jørgensen, John Smith og Åssiden skolemusikk
Kl. 18.00
Lysmesse
Jon Jørgensen, John Smith, Mini- og Maxi-gospel og Skolemusikkens junior-korps

Søndag 9. desember kl. 11.00

2. søndag i advent
Familiemesse, Trosopplæringsprosjektet-11 års fasen
Dag Kaspersen, John Smith og Maxi-gospel

Søndag 16. desember kl. 11.00

3. søndag i advent
Høymesse
Jon Jørgensen og Kirsten Nilsen

Søndag 23 desember kl. 11.00

4 søndag i advent
Høymesse
Dag Kaspersen og John Smith

Mandag 24. desember – Julaften

Kl. 11.00 Gudstjeneste på Landfalløya geriatriske kompetansesenter
Dag Kaspersen og John A. Smith
Kl. 11.00 Gudstjeneste på Saniteten bo- og behandlingssenter
Jon Jørgensen og Randi Myhra
Kl. 14.00 Åssiden kirke Gudstjeneste ved Jon Jørgensen og John A. Smith
Kl. 16.00 Åssiden kirke Gudstjeneste ved Dag Kaspersen og John A. Smith

Tirsdag 25. desember – Juledagen

Kl. 11.00 Åssiden kirke
Høytidsgudstjeneste ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Onsdag 26. desember – 2. juledag

Kl. 11.00 Åssiden kirke Høymesse ved Dag Kaspersen og John A. Smith

NB: Torsdag 27. desember

Kl. 16.00 Menighetens juletefest i menighetssalen

Søndag 30. desember

– Søndag etter jul

Kl. 11.00 Åssiden kirke Høymesse ved Jon Jørgensen og John A. Smith

2008

Tirsdag 1. januar – Nyttårsdag (Jesu Navnedag)

Kl. 11.00 Åssiden kirke Høymesse ved Dag Kaspersen og John A. Smith

Søndag 6. januar Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Høymesse ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Søndag 13. januar Vingårdssøndagen

Kl. 11.00 Høymesse ved Dag Kaspersen og vikarorganist

Søndag 20. januar Såmannssøndagen

Kl. 11.00 Høymesse – misjonsgudstjeneste ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Søndag 27. januar Kristi forklarelsesdag

Kl. 11.00 Høymesse ved Dag Kaspersen og John A. Smith

Søndag 3. februar Søndag før faste (fastelavenssøndag)

Kl. 11.00 Høymesse ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Onsdag 6. februar Askeonsdag

Kl. 20.00 Gudstjeneste med offentlig skriftemål ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Søndag 10. februar 1. søndag i faste

Kl. 11.00 Familiegudstjeneste – trosopplæringsprosjektet 6 års fasen
Dag Kaspersen, John A. Smith og Minigospel

Onsdag 13. februar

Kl. 20.00 Kveldsbønn i fastetiden ved Jon Jørgensen

Søndag 17. februar 2. søndag i faste

Kl. 11.00 Fastegudstjeneste ved Jon Jørgensen og vikarorganist

Onsdag 20. februar

Kl. 20.00 Kveldsbønn i fastetiden ved Dag Kaspersen

Søndag 24. februar 3. søndag i faste

Kl. 11.00 Fastegudstjeneste ved Dag Kaspersen og John A. Smith

Onsdag 27. februar

Kl. 20.00 Kveldsbønn i fastetiden ved Dag Kaspersen

Søndag 2. mars 4. søndag i faste

Kl. 11.00 Fastegudstjeneste ved Jon Jørgensen og John A. Smith

Onsdag 5. mars

Kl. 20.00 Kveldsbønn i fastetiden ved Jon Jørgensen

Søndag 9. mars Maria Budskapsdag

Kl. 11.00 Ung Messe ved Jon Jørgensen, John A. Smith, Drammen Ten Sing og årets konfirmanter

Onsdag 12. mars

Kl. 20.00 Kveldsbønn i fastetiden ved Dag Kaspersen

Døpte

Silje Johansen
Unni Marie Wium
Ella Nora Storm Bjørnstad
Axel Folkvang Tostrup
Martinius Löwe-Olsen
Olver Berglund Tollefsen
Ingrid Lærum Winsnes
Susanne Juul
Malene Gustavsen Waal
Lukas Kasta Andreassen
Lorraine Tindvik
Jone Lundberg Pedersen
Karita Alm
Frida Ringdal
Mira Christina Ellbring
Erle Sætrang Bermingrud
Sigurd Magnussen
Jonas Ask Langeland

Mia Sandli Rånes
Hedda Christine best Olsson
Martinius Dimmen-Hansen
Ida Marie Kjelsrud
Andreas Hermansen
Kamilla Åtland

Døde

Karin Tomtum Sanders
Astrid Bente Pettersen
Randi Helene Brurberg
Knut Bjarne Abrahamsen
Dora Gustava Berget Bjølgerud
Jens Gunnar Westlie
Inger Embergstrud
Tordis Ingebjørg Berthea Stene
Knut Erik Blixt
Aslaug Knudsen
Gerd Hafskjold
Arne Bryn

Hjørdis Martinsen
Tormod Nevjar
Aslaug Pauline Bretvik
Jørgens Larsen
Mary Evelyn Nielsen
Haldis Røgeberg
Åse Vera Jørgensen
Ole Andreas Kamben

Vigde

Kari Grethe Tronrud og Øyvind Bjerknes
Anette Trogstad og Stian Gulsrud
Ann-Karin Fodstadhagen og Odd Grønn
Eva Schøne og Per Åke Halberg

Åssiden menighetskontor

Åkerveien 2, 3024 Drammen

Kontortelefon: 32 23 50 70

Fax: 32 23 50 80

aassiden@drammen.kirken.no

Kontortid: tirsdag-fredag 10.00-14.00

Menighetens hjemmeside:

www.drammen.kirken.no/aassiden

www.menighetsblad.no

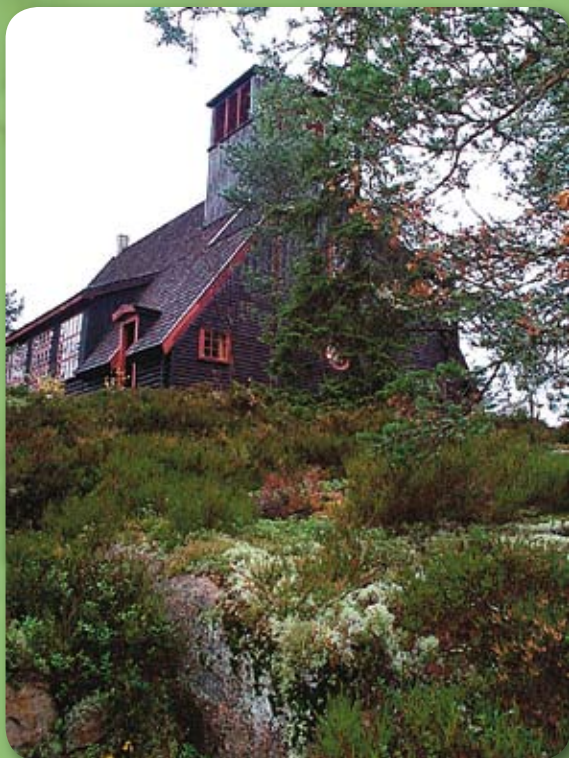
Kirken i Drammen: 32 21 12 00

Barnehagen: 32 82 10 62

Eldresenteret: 32 80 99 90

Frisørsalong: 32 82 61 76

Fotpleie: 32 89 50 20

Sportskapellet på Tverken

Kommende gudstjenester i sportskapellet annonseres på vanlig sted i avisen, DT.

Vi minner om at Tverken kan leies til private arrangement. Kontakt Eva Trogstad på kirkekontoret, 32 21 12 07.

Kirkeskyss:

Ring tlf. 32 23 50 70
søndag kl. 10.00-10.15

Sokneprest Dag Kaspersen

dagk@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 71

Tlf. privat: 32 82 33 48

Mobil: 971 63 813

Vikarprest Jon Jørgensen

jorgensen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 72

Tlf. privat: 32 89 04 64

Mobil: 924 63 645

Fung. kontorfullmektig Kirsten Nilsen

nilsen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 70

Tlf. privat: 32 82 59 23

Mobil: 464 75 061

Renholder Arnhild Hansen

Tlf. jobb: 32 23 50 74

Tlf. privat: 32 82 48 78

Kantor John A. Smith

jsmith@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 75

Tlf. privat: 32 82 76 22

Mobil: 928 87 631

Kirketjener Tom Stefan Frączak

fraczak@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 70

Tlf. privat: 32 87 56 74

Mobil: 452 10 900

Kateket Kate Smith

ksmith@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 77

Tlf. privat: 32 82 76 22

Mobil: 452 81 639

Prosjektmedarbeider Per Arne Edland

edland@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 73

Diakon Eva Lise Slåtto

slaatto@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 76

Tlf. privat: 32 83 15 98

Mobil: 909 38 222

Diakoniarbeider Inger Simensen

ing-sim@frisurf.no

simensen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 78

Tlf. privat: 32 82 06 56

Mobil: 911 17 732

Styre barnehagen Tor Erik Fredriksen

fredriksen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Assistent barnehagen Nina Westheim

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Tlf. privat: 32 82 68 33

Assistent barnehagen Helle Grimnes

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Tlf. privat: 32 87 02 95

Leder Menighetsråd Vigdis Fuglerud

tryggheimdra@nlm.no

Tlf. privat: 32 82 35 44

Mobil: 905 65 260